

ת"פ 25474/11/15 - מדינת ישראל נגד אמיר וזוז (עציר) - בהעדר

בית משפט השלום בבאר שבע

4 במאי 2016

ת"פ 25474-11-15 מדינת ישראל נ' וזוז (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד ליבנת רחמים-בנני

נגד

הנאשם

אמיר וזוז (עציר) - בהעדר

ע"י בא-כוחו עו"ד אבנר שמש

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 29.10.15, בסמוך לשעה 20:15, ברחוב שופמן פינת ז'בוטינסקי בבאר שבע, החזיק הנאשם ברכב מסוג מאזדה אותו השכיר כחודש עובר לתאריך הנ"ל, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 4 גר' נטו אשר הוטמנו במיכל הדלק של הרכב. במעמד זה נמצא ברכב סכום כסף בסך של 3036.2 ₪ וכן משקל אלקטרוני.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה בעניין העונש ובטרם טענו ביחס לכך נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

טיעוני הצדדים

בא-כוח המאשימה במסגרת טיעוניו לעונש שהוגשו בכתב הפנה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם. בהתאם לתיקון 113, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. הלה ציין כי אין המדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, וביתר פירוט ציין, כי הנאשם ביצע את המעשים נשוא כתב האישום דנן כעבור מספר חודשים בודדים מהרשעתו אשר ניתנה ע"י מותב זה אשר עניינה עבירות אלימות ובגינה נשפט לעבודות שירות אשר הופקעו בעקבות הסתבכותו בתיק דנן. כמו כן, הפנה לכך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי לא מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אשר בעטיים ראוי לסטות מטה ממתחם הענישה. באשר לתקופת המאסר אותה מרצה הנאשם בגין ההפקעה מנהלית סבור כי ראוי שהעונש שיוטל בגין תיק זה יצטבר לעונש הנ"ל, שכן המדובר בעונשים שונים אשר ניתנו בגין אירועים שונים ועל

עמוד 1

כן אין כל סיבה לחפוף בניהם.

מנגד, בא-כוח הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. כמו כן, הפנה לכך שהנאשם נמנה עם אוכלוסיית "הבגירים- צעירים" על כל המשתמע מכך. באשר לעברו הפלילי הפנה לכך שהנאשם הסתבך לראשונה בעבירות בתחום הסמים וכי זהו מאסרו הראשון בחייו. הלה סבור כי הנאשם בר שיקום והותרתו בכלא רק תזיק לו. זה הוסיף כי בעניינו של הנאשם ניתנה המלצה מאת שירות המבחן כי יוטל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, דבר אשר מלמד על האופן בו שירות המבחן, חרף אמירות כאלו ואחרות בתסקיר, רואה את מעשיו בפרופורציות הנכונות. כמו כן, נוכח הודאתו של הנאשם, הבעת החרטה גילו הצעיר וכך גם העובדה כי הנאשם הסתבך בעבירות מתחום שונה מהתיק שבו הופקעו עבודות השירות - סבור כי יש לחפוף בין העונשים. הנאשם הוסיף על דברי בא-כוחו והביע חרטה על מעשיו. כמו כן, ציין כי לאחר השחרור ישוב להתגורר עם בני משפחתו.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר המבחן עולה כי עסקינן בנאשם כבן 20, רווק, ללא ילדים אשר בטרם מעצרו התגורר בבית הוריו בב"ש. לדברי הנאשם סיים 11 שנות לימוד במסגרת פרויקט היל"ה מטעם קידום הנוער. הנאשם מסר כי הגיע להישגים לימודיים תקינים וכן שלל בעיות התנהגות. הלה מסר כי עזב את ספסל הלימודים על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

באשר למשפחת מוצאו- זו מונה זוג הורים ושמונה ילדים בטווח 4-20, כאשר הנו הבכור במשפחה. הוריו ילדי חברון. הנאשם מסר כי אביו שיתף פעולה עם משרד הביטחון ועל כן עברו להתגורר בב"ש. מאז אביו אינו עובד אמו בעבר עבדה כמנקה וכיום כקופאית בסופרמרקט. הנאשם ציין כי לאביו עבר פלילי אך שלל מעורבות פלילית בנוגע ליתר בני המשפחה. הלה תיאר קשר תקין עם משפחה ושלל התנהגות אלימה במשפחה.

שירות המבחן מציין כי בניגוד לדבריו של הנאשם מצוי בידיהם מידע כי אביו נעצר בגין עבירות של אלימות כלפי אמו. כמו כן מצוין כי לפני כשנתיים אחיו שסבל מבעיות התפתחות נפטר וכי שתי אחיותיו עזבו גם כן את המסגרת הלימודית על מנת לסייע בנטל הפרנסה. שירות המבחן כי הנאשם נטל על עצמו את נטל פרנסת המשפחה בהעדר בשלות רגשית ומיומנויות הנדרשות לכך.

בנוגע לעבירה נשוא כתב האישום דן מסר הנאשם כי הסמים שנמצאו ברכב אינם שלו וכי אינו יודע כיצד הגיעו לשם. שירות המבחן מציין כי במסגרת הרשעתו האחרונה ניסו לשלבו במסגרת שיקומית תעסוקתית אולם הנאשם לא שיתף פעולה ועל כן לא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במציאות חיים מורכבת בה האב התקשה לתפקד על רקע איבוד עבודה ובלבול בזהות תוך חשיפה לאלימות של האב כלפי האם. להתרשמותם הנאשם מגיל צעיר לקח את תפקיד המפרנס מבלי שהיה בשל לכך. כמו כן, בהעדר דמויות הוריות מכוונת חבר חברה שולית. להערכתם הנאשם עלול לפעול באופן אימפולסיבי על מנת לקבל הכרה מסביבתו. להתרשמותם הנאשם נמצא בשלב גיבוש זהות עצמית ומצוי בתפר בין ניהול

אורח חיים נורמטיבי לאורח חיים שולי. שירות המבחן מצוין כי לנאשם קושי לערוך בחינה פנימית לדפוסיו המכשילים להערכתם, ההליך המשפטי המתנהל נגדו לא מהווה עבורו גורם מרתיע לחזרה על התנהגות עוברת חוק.

נוכח האמור, ובשים לב לעברו הפלילי ולניסיונות הטיפולים שנעשו עם הנאשם בעבר שירות המבחן סבור כי הלה אינו בשל דיו להשתלבות בהליך טיפולי ועל כן בסופם של הדברים לא ניתנה המלצה טיפולית.

דין והכרעה

על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

לנאשם שבפניי מיוחסת עבירה של אחזקת סם שלא לצרכיה עצמית. בבש"פ 10638/08 **יפתח ויצמן נ' מ"י התייחס** בית המשפט העליון לעבירה זו בציינו:

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצרכיה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המירבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא

לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הרי בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא מגוון רחב של עונשים החל מעונשים צופי פני עתיד ועד לעונשים המגיעים לכדי שנה וחצי מאסר בפועל ולמעלה מכך. בצד האמור לעיל, ניתן להבחין כי על דרך הכלל, ה"שדרה המרכזית" של הענישה בגין העבירות של החזקת סמים קשים במשקלים של מספר גרמים שלא לצריכה עצמית, נע בין עונש מאסר בפועל בן מספר חודשים ועד שנה וחצי מאסר בפועל.

ברע"פ 747/14 לוי נ' מ"י (בית המשפט העליון, מיום 11/2/14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע לאחר הוכחות בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. דובר בנאשם שהחזיק הירואין במשקל 5 גרם מחולק ל-6 אריזות וקוקאין בתחתוניו. כב' הש' מלצר מציין כי המתחם אותו קבע בית משפט שלום הנע בין 8-18 חודשי מאסר הינו הולם הנסיבות וכי שיקולי השיקום הובילו לכך שעונש המאסר לא היה לתקופה ממושכת במיוחד.

ברע"פ 114/12 זיתון ואח' נ' מ"י (בימ"ש מחוזי מרכז, מיום 31/10/12) נדחה ערעור נאשמים שהורשעו בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ושנידונו ל-36 חודשי מאסר ו-14 חודשי מאסר (כאשר בעניינו של אחד הופעל עונש מותנה כך שהושתו עליו בסה"כ 28 חודשי מאסר בפועל).

ברע"פ כליבאת נ' מ"י (בית המשפט העליון מיום 3/7/07) נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (2 אריזות ניילון, באחת קוקאין במשקל 0.7120 גרם ובשנייה 7 שקיות קטנות של קוקאין, משקלן המצטבר של שתי שקיות הסמים 5.55 גרם) ונידון למאסר מותנה בבית משפט השלום ועונשו הוחמר ל-8 חודשי מאסר בפועל. כב' השופט ג'ובראן מציין כי בעבירת החזקת סמים מסוג קוקאין ברגיל הענישה ההולמת הינה מאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

ברע"פ 9440/08 אבו סגיר נ' מ"י (בית המשפט העליון, מיום 12/11/08) נדחתה בקשת ערעור (כב' השופט לוי) של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונדון למאסר בפועל בן 7 חודשים.

בת"פ 3307/03 מ"י נ' עבאס (בימ"ש שלום רמלה מיום 19/12/06) - הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונידון למאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. בעניין זה יש להדגיש כי מדובר בגזר דין שניתן בטרם התיקון לחוק וכי דובר בנסיבות מיוחדות של חלופת זמן ובנאשם שהיטיב דרכיו.

בת"פ 56331-01-15 **מדינת ישראל נ' יינון חיים** (שניתן ע"י מותב זה) נגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה, בן 3 חודשים חלקו בחופף, בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בתיק זה דובר על נאשם

אשר החזיק שם ב-20 מנות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 4.6774 גר' נטו שלא לצריכתו העצמית.

בת"פ 52161-05-15 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (שניתן על-ידי מותב זה) נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים, חלקו בחופף, בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בתיק זה דובר על נאשם אשר החזיק שם ב-15 מנות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של כ-6 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית.

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה משמעותית. המדובר במי אשר נמצא בחזקתו סם מסוג קוקאין, הנמנה עם הסמים הקטלניים. הנאשם החזיק סם בכמות 4 גרם שאינה מבוטלת כלל ועיקר, ולמעשה הינה למעלה מפי 13 מהכמות שהוגדרה בפקודת הסמים ככזו אשר ממנה תיחשב ההחזקה שלא לצריכה עצמית. ודוק, החזקה של 0.3 גר' אינה משקפת את גודלה של מנת סם אחת, אלא כמות המספיקה למספר מנות שנועדו לצריכה עצמית. נמצא כי מהכמות אותה החזיק הנאשם ניתן להפיק עשרות מנות סם.

למותר להוסיף כי בעבירות סם שלא לצריכה עצמית, ובעבירות סמים בכלל, ישנה קורלציה בין משקל הסם לעונש שנגזר על הנאשם. יחד עם זאת, בבואו של בית המשפט לקבוע את הענישה הראויה אין לערוך חישוב אריתמטי מדויק של גרמים אל מול חודשי מאסר, וכך גם אין לדבר על יחס ליניארי ישיר בין כמות הסם לבין העונש, וכל מקרה לגופו.

הנאשם אינו טוען שהסם נועד בין היתר לשימוש העצמי, ומשכך ברי כי החזקת הסם נועדה על מנת שבסופם של דברים זה ימצא דרכו אל צרכני הסמים השונים. משכך, המניע המובהק בבסיס מעשיו של הנאשם בעבירה זו הינו בצע כסף.

חיזוק למסקנה כי סם זה נועד במובהק למצוא דרכו לצרכני הסמים השונים, וכי הנאשם שבפני בית המשפט מעורב עמוקות בעולם הסמים, ניתן למצוא ביתר עובדות כתב האישום המתוקן. כך, בין היתר, עסקינן בהימצאות הסם מחוץ לד' אמות ביתו של הנאשם. למעשה, הנאשם נוסע ברכב מושכר בשעת ערב, כשהסם מצוי בחזקתו. לא זו בלבד, הרי שהסם מוסלק בתוך מיכל הדלק, דבר אשר מטבעם של דברים נועד להקשות על הגילוי. ברשות הנאשם ברכב נמצא סכום כסף במזומן בסך כ-3,000 ₪ ומשקל אלקטרוני. אלה כאלה מאבחנים לחומרה את עניינו של הנאשם אל מול אותו נרקומן אשר מחזיק כמות סם שלא לשימוש העצמי, ובאמצעותה מממן גם את צריכתו העצמית. יש בנתונים אלו כדי להחמיר עם הנאשם, מתוך הפגיעה הגדולה יותר בערכים המוגנים.

בתיק דנן הסמים נתפסו, ומכאן שאין לדבר על נזק ישיר שנגרם לבריאות הציבור. מנגד, יש ליתן הדעת לנזק הפוטנציאלי ולסכנה הטמונה בסם. בתיקי סמים אמנם אין נוכחות קורבן במובן "הקלאסי" של אדם אשר בא ומטיח בנאשם כי פגע בו. ודוק, מדי יום מגיעים לפתחו של בית המשפט זה כתבי אישום רבים הנסובים סביב עבירות רכוש שבוצעו לצורך מימון הסם. לא אחת מדובר באנשים שאיבדו את כל ממונם במסגרת אותה התמכרות. לעיתים קרובות אלו פוגעים ביקרים להם שעה שגונבים מהם כספים לעיתים תוך נקיטת אלימות לצורך מימון הסמים. בבואו של בית המשפט לבחון את הסיכון הנשקף ממעשיו של הנאשם, עליו לשוות לנגד עיניו את כל אותם צרכני סמים וכל אותן תופעות נלוות להתמכרות זו.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה אותה ביצע הנאשם נע בין 8 חודשים ל-20 חודשים מאסר בפועל.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ביהמ"ש נותן דעתו לקולא להודאתו של הנאשם והחרטה שהביע אשר יש בהם כדי לחסוך זמן שיפוטי. כך גם בית המשפט לוקח בחשבון העובדה כי מדובר בנאשם צעיר כבן 20. במצב דברים שכזה למאסרו זה משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל. בעניין זה אפנה לע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13) בו כב' השופט ג'ובראן פרש יריעה רחבה בנוגע לשיקולי הענישה ביחס לקבוצת "בגירים צעירים" (גילי 18-21).

זאת ועוד, לא נעלם מעיני בית המשפט נסיבות חיים קשות הכוללות בין היתר, קושי בתפקוד אביו של הנאשם אשר הוביל להעברת נטל הפרנסה לכתפיו של הנאשם וזאת בהעדר בשלות רגשית לכך. כמו כן, מצוקה כלכלית קשה עמה נאלץ הנאשם ומשפחתו להתמודד, מות אחיו, חשיפה לאלומות של האב כלפי האם והעדר דמויות מכוונות ותומכות בחייו.

מן העבר השני, ולחומרא, יש לקחת בחשבון כי הודאתו של הנאשם אינה מלווה בהפנמה אמיתית של הבנת הפסול במעשיו. הדברים אמורים נוכח האמור בתסקיר, שם ציין בפני קצינת המבחן כי לא היה מודע להימצאות הסמים ברכב, והציג עמדות מטשטשות ביחס לביצוע העבירה. עוד יש לקחת בחשבון כי אין המדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. לנאשם רישום מבית המשפט לנוער בגין ניסיון התפרצות לרכב, ניסיון להחזקת סכין והחזקת סכין.

ביתר שאת, בית המשפט נותן דעתו לכך שמותב זה גזר על הנאשם ביום 7.5.15 שישה חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לאחר שהורשע בעבירה שעניינה ניסיון תקיפה וחבלה ממשית והחזקת סכין למטרה לא כשרה. בתיק זה דובר על כך שהנאשם הצטייד מבעוד מועד בסכין אותה הסליק בנעליו, נכנס למועדון, ובהמשך שלף אותה וניסה לפצוע עימה את אחד המבלים, ללא סיבה של ממש. בתיק זה מדובר היה על הסדר עונשי "סגור" שגובש בין הצדדים, ומותב זה ציין כי לא בלי לבטים הוא מאשר את ההסדר, וכי רק על עצם החזקת הסכין היה ראוי לגזור עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

אכן, מדובר בעבירות שונות במהותן מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, אולם הסתבכויות אלו בוודאי שצריכות להילקח בחשבון ולחומרה בגדרי המתחם. יתירה מכך, עצם ההסתבכות בעבירה פלילית פרק זמן קצר לאחר גזירת עונשו, תוך שבית המשפט מבהיר לנאשם שהמדובר בעונש מקל, היא לכשעצמה מלמדת על העדר הרתעה מנקיטתם של הליכים פליליים. למעשה, זוהי אף התרשמותו של שירות המבחן אשר מציין בתסקיר כי להערכתם אין בהליך הפלילי שננקט נגד הנאשם כדי להרתיעו או למנוע ממנו חזרה על התנהגות עוברת חוק בעתיד.

זאת ועוד, בעניינו אין לדבר על התקיימותם של שיקולי שיקום אשר בעטיים ראוי לסטות מטה מהמתחם אותו קבעתי. שירות המבחן מציין כי בשכלול כלל הפרמטרים ובכלל זאת, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי, הניסיונות הטיפולים שנעשו

עם הנאשם בעבר אשר לא צלחו וכן נתונים נוספים - הנאשם אינו בשל דיו להשתלבות בהליך טיפולי בשלב זה של חייו. שירות המבחן העריך כי הנאשם עלול להגיב באופן אימפולסיבי וכן להפגין התנהגות עוברת חוק על מנת לקבל הערכה מהסביבה השולית עימה מתרועע. אלה כאלה מחייבים החמרה בגדרי המתחם, תוך מתן דגש על שיקולי הרתעת היחיד לצד מתן משקל מסוים גם להתרעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי שיש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. בתיק זה רכיב הקנס מוסכם על הצדדים, בגדרו יהיה על הנאשם לשלם סך-הכול 4,000 ₪ המורכבים מחילוט הכסף שנתפס ברשותו יחד עם תוספת של 1,000 ₪ קנס. יש ברכיב כספי מוסכם זה כדי לערוך את האיזון הנכון.

שאלת חפיפת עונש המאסר בגין התיק שבכותרת לעונש המאסר בגין הפקעת עבודות השירות:

באת-כוח המאשימה סבורה כי כל עונש שייגזר בגין התיק שבכותרת יש לרצותו במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם בגין הפקעת עבודות השירות. לשיטתה כל חפיפה כמוה כמתן פרס למי אשר הוכיח כי הליכים פליליים אינם מרתיעים אותו. בכך גם יהיה משום מתן גושפנקא לביצוע עבירות פליליות בעת ריצוי עבודות שירות. בא-כוח הנאשם מנגד סבור כי נוכח נסיבות חייו של הנאשם, מאפייניו, השוני בעבירות בהן הורשע כעת אל מול העבירות שבגין הושת עונש עבודות השירות והפסיקה הנוהגת, יש להורות על חפיפתם של עונשי המאסר.

במחלוקת שבין השניים סבורני כי יש להורות על חפיפה מסוימת אם כי זו תהיה במשורה בלבד. ביחס לכך, בצדק נטען כי יש מקום להחמיר עם נאשם שלא השכיל לנצל ההזדמנות שניתנה לו מקום בו נקבע שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, חלף מאחורי סורג ובריח. לא רק עצם חוסר התובנה, אלא ההסתבכות הנוספת בפלילים, היא לכשעצמה מצדיקה החמרה. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח העונש המקל שהושת עליו בתיקו הקודם בשים לב לחומרת מעשיו וכיבודו של ההסדר לא בלי היסוס.

כך גם יש ליתן הדעת כי עסקינן במי שכלל לא החל בריצוי עונש עבודות השירות, והסיבה להפקעת אינה נעוצה במעצרו בגין התיק הנוכחי, אלא בגין סיבות אחרות, וזאת כפי שנלמד ממסמך שעניינו הפסקה מנהלית, ממנו עולה כי כבר ביום 23.7.15 (בטרם מעצרו בתיק הנוכחי) החליטה הממונה על הפקעתן של עבודות השירות. ביחס לכך, ר' התייחסות בית המשפט ברע"ב 5114/08 בעניין רועי גלם.

הגם כך, מצאתי כאמור להורות על חפיפת מה, וזאת מתוך כך שבית המשפט לוקח בחשבון כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח קשה משמעותית מבחינת התנאים אל מול ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות. יש להניח כי לו מלכתחילה הצדדים היו מגבשים בתיקו הקודם הסדר שבגדרו היה על הנאשם לרצות עונש מאסר של ממש, או אז תקופה זו היתה קצרה מאשר שישה חודשים.

מעבר לכך, בית המשפט נותן דעתו לעונש המאסר בגין התיק הנוכחי ולתקופת המאסר הכוללת אותה ירצה הנאשם

לראשונה בחייו, תקופה שאינה מבוטלת, וזאת בהצטרף לעובדה כי בתקופה בה היה אסיר, יחד עם היותו עצור נשללו ממנו זכויות להן זכאים אסירים, בכללן חופשות וכיוצא באלו. לאלה יתווספו נימוקים שחלקם לפני משורת הדין, הנוגעים למאפייניו, גילו הצעיר יחסית, ולנסיבות חייו כפי שפורטו לעיל.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום 1.3.16;
 - ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון;
 - ג. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע;
 - ד. 1,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.12.16;
 - ה. מורה על חילוט הכסף שנתפס כמוצג בתיק לטובת אוצר המדינה;
 - ו. התחייבות על סך 8,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סמים. הנאשם יחתום על התחייבות זו תוך עשרה ימים, ובמידה שלא יעשה כן יהיה עליו לרצות 30 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן;
 - ז. ארבעה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת סמים.
- שימת לב שב"ס כי חלק מתקופת המאסר בגין תיק זה חופפת לתקופת המאסר אותה ריצה הנאשם בגין הפקעת עבודות השירות.
- ניתן צו למוצג: סמים ומשקל אלקטרוני - להשמיד; פלאפונים של הנאשם שנתפסו כמוצג - להחזיר לנאשם או למי מטעמו. ביחס ליתרת המוצגים ניתן צו כללי - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים - לפי שיקול היחידה החוקרת.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, כ"ו בניסן התשע"ו, 4/5/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט